

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets § 71-tilsyn

Dato: 05-12-2017
Enhed: JURPSYK
Sagsbeh.: DEPMAS
Sagsnr.: 1708333
Dok. nr.: 489620

Folketingets § 71-tilsyn har den 13. november 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 14 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 14:

”Af § 71-tilsynet alm. del - bilag 7 fremgår det, at i modsætning til tvangsmedicinering kan beroligende medicin kun gives i enkeltstående tilfælde. Ministeren bedes i forlængelse heraf oplyse, hvilke enkeltstående tilfælde, der kan være tale om.”

Svar:

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har Sundheds- og Ældreministeriet indhentet bidrag fra Sundhedsstyrelsen. Sundhedsstyrelsen oplyser følgende, som jeg henholder mig til:

”Sundhedsstyrelsen kan oplyse, at tvangsmedicinering og akut beroligende medicin med tvang gives med to forskellige formål og i forskellige situationer.

Tvangsmedicinering gives med det formål at sikre en kontinuerlig og længerevarende behandling af den tilgrundliggende psykiske sygdom med henblik på at bedre patientens tilstand. Det kan fx være langvarig behandling med antipsykotika eller antideresiva.

Akut beroligende medicin gives for at berolige patienten i en akut situation med det formål at afværge, at en voldsom situation eller opkørt situation udvikler sig yderligere. Den akut beroligende behandling kan fx bestå af benzodiazipiner eller antipsykotika. Det akut beroligende medicin kan gives selvstændigt eller i forbindelse med fx en bæltefiksering – altid med det formål at berolige patienten i en konkret voldsom eller opkørt situation.”

Med venlig hilsen

Ellen Trane Nørby / Maja Sørensen